

disparîndă în dosul Eliopolii, mi krezăsse că se dă-
ceà să se stingă la apăsă asemenea zădă soare.

Și eată că, de odată se mai aprătă megrîndă
de la apăsă la orientă.

Nă mai eră vorbă a pesista cine-va că miz-
loacă omenimă omulăi kare kăpînsesse Tîrălă mi
răsesse Gaza. Dămnezeă nămai — ka în zîllele achel-
lea kîndă stă soarele, mi kîndă kădeă ploă kă pe-
tre, — psteă să ajăte Ierusalimulă.

Marele preotă ordonă să se fakă răgăzînă
păblăce, mi făkă sakrifăi.

Noantea șrătoare, Dămnezeă i se aprătă.

— Seamănză kă floră stradale četăi, i zisse
elă; deskide toate porăile, mi dă-te, învestită kă
vestimintele tală pontifăce, kă toă preoiă mi toă
levăi, învestăi asemenea kă vestimintele loră, în-
aintea lăi Alessandră, mi nă te teme de dînsulă: în
lokă de a nimăi Ierusalimulă, elă ilă va skăti!

Iaddășă învingă poporulă despre această vi-
săne, ka în lokă de a autenta în lakreme să autente
în băkărie; ne șră, kîndă înčenă a se aži nămă
viktoriosulă kare se apropă, marele sakrifătoră,
înșoită de toă preoiă în vestiminte sakredotale, de
levăi învestăi în ală, mi de totă poporulă în ko-
stămă de serbătoare, se dăsse înainte lăi.

Armata destrăktoră mi poporulă răgătoră se
întăpnă în kalăea Samariei mi a Galăeei, la ză
lokă nămită Safa, lokă foarte înlăgă de zăde se
psteă vedeă mi templă mi četatea, nefăindă acestă
lokă denapte de Ierusalimă de kăă kă meante stadie.